

ARABANIZ
TERTEKİLİOTO
YIKAMA
SETİ

abana

OTO
YIKAMA
SETİAUTO WASHER
Tel & Faks: (0212) 556 60 03

SAYI 218

EYLÜL 1994

BOZKURT, HACİVELİ VE YAKAÖREN YOLLARI ASFALTLANDI

Karayollar Bölge Müdürü Abana-Hacıveli ve Abana-Yakaören yollarını asfaltlandı.

RESSAM HAKKI İNAN'IN SERGİSİ

Kastamonulu ressamımız Hakki İnan, 15. kişisel sergisini Abana'da açtı. Özellikle sergideki "Abana evleri"nin yer aldığı bölümler beğenileyle seyredildi.

LİMANDA SAKSI SATIŞI

Filiz Şahin, liman yakınında toprak saksı ve kapların satışını bir yer açtı.

Özellikle turistlerce çok ilgi gören Filiz Şahin, üsteğe bağlı olarak saksı ve kaplara boyza ile yapıyor.

ZEKÂİ TUNCA 2. KONSERİNİ VERDİ

Türk müziği sanatçılarından Zekâî Tunca, 31 Temmuz'da Abana'da konser verdi.

TRT sanatçılarından Canan Berk de geceye renk kattı. Zekâî Tunca, 17 Haziran'da da Abana'da konser vermişti.

YTÜ GİTAR ÜÇLÜSÜ

Abana'da çay bahçelerinin çoğalmasına koşut olarak, buralarda çalan ve söyleyenler de çoğaldı.

Bu yıl YTÜ Gitar Üçlüsü, özellikle gençlerle çok beğenildi.

Topraklık, Kaan Erkant, Ömer Demir ve Göksel den oluşuyor.

40 ÇOCUK SÜNNET EDİLDİ

Abana'da her yıl gelenek seilenen toplu "sünnet senlikleri"nde bu yıl 40 çocuk sünnet edildi.

ESKİ BUCAK MÜDÜRÜMÜZ NURETTİN PEKER'İN ÇOCUKLARI GELDİ 44 YIL SONRA GELEN NURHAN, ORHAN VE SEYHAN ÇOCUKLUK ANILARINI YAŞADILAR

(HTY)

Abana'nın eski Bucak Müdürü Nurettin Peker'in çocukları Nurhan (64), Orhan (62) ve Seyhan (57), Abana'dan ayrıştılarından 44 yıl sonra anılarını yaşadılar.

Nurhan ve Orhan Peker'le görüştük.

Abana'daki çocukluğunuz nasıl geçti?

- 9-10 yaşlarında Abana'ya geldik (1941). Çocukluğumuz

dana çok deniz kıyılarında geçirdi. Denizi çok seviyorduk.

Çayağzından ayrılmazlık, 44 yıl sonra Abana'ya geldik ve çocukluk arkadaşlarımızın hepsini gördük. Çocukluğumuzun en güzel günleri burada geçti.

Şapkacı Sadi (Saksı) ile o eski zaman okulda yanı yana oturduk. Öğretmenimiz Bedi Hoca'yı, Hocas, Curnal'ın Cemal'i oğlu Falk Abıydı. Hatta ondan önce Bahattin Hoca

varmış, emekli olmuş, 'yi ki emekli olmuş, Bedi Hoca çok iyidir' dediler (Orhan).

- Nasıl bir değişiklik gördünüz?

- Arkadaşlarımız gırganlaşıyorlar, saçları beyazlamış,奥duk, kokuştuk. Eski maceralarımızı, futbolla birbirmizi nasıl sakattığımızı anlattık. Taftı tatlı, nostaljik bir ortamda konuştuk.

(Sona 4'te)

KASTAMONUSPOR ABANA'DA

Konyaspor, Çorumspor, monuspor, 21 Ağustos'ta Abana'dan ayrıldı. Kastamonuspor, belediye'nin bungalov evlerinde konakladı.

AĞNASMA YOLLARI VE BAHATTİN YORGANCI İLE

Salim YILMAZ

Bu yıl (1991) benim grafiti eskikler vardı. Ama Sayın Vedat Yorgancı Ağabeyimizin Almanya'dan gelirken izleri Abana'da geçmesi bu eskikliği gördü. Bahattin Ağabey (Yorgancı), Vedat Ağabeyleri misir kimeği yemeğe çağırdı. Benim tanıdıklarımdan da birkaçını yakıştı. En bözm de (şeyden doğru) yakıştırdık var. Kayınatamın çocuğu Ağnasma'da geçmiş.

Arabaya çıktık. Vedat Ağabey İstanbul'da da taksiri sürücüsünü yapıpandan, çok iyi arabaya kullanıyor. Ben bir tahta iki kupa varmak istiyordum. Her Bahattin Ağabeyi demizlik anıları üzerine söylemek, hem de Ağnasma'ya bilimsel yönergi ilelemek istiyordum.

Haciveli'de hep beraber arabadan indik. Saat 0.20 kimseler yok. Oksal'in (Yorgancı), kiyetki açık hazır müzeye indik. Bahçe biraz yükselince, Çene'de sandalyeler de var. Havuzlar dinlenmeye çağırdılar. Vedat Ağabeyi caminin suyu 40 arabaya yıkama için. Ben de grubun arabasını, Hazveli Çayını dizele bulduğuna yere gidiyorum.

Çay suyu tenezi olarak alıyor. Sabah güneşi kim güzellikle Siyelik Kaynarık yansıyor. Güneş illeyle kayaya doğru geliyor. Olayın oluşup oluşmadığını düşünerek kızı saksı oke alıyorum. Sonra kayaya binmekten. Kayı "kayad" olduğundan, kızı bölünmek düşüncesini varmasıyla sporing. Ağnas bu bölünmek betonlanmazsa, yakın bir gelecekte Haciveli kavisi yok olabilir. Gerçi bu iş yavaş yavaş oluyor ama, anıdır araştırılmaya çalışılıyor.

Geniş dönüyor. Vedat Ağabey arabasını temizlediği bilirmiş. Oksal Bey de daha kalınamaz. Bu başlığı da düşünerek, cam ile Mustafa'yı evi arazından kopuktan çay yatağına inip, "iki değirmenin yeni buluyorum. Yan yatağı üç değirmenin topu da demiyor ortaktır. Çene çok romantik. Alt yatağı çayra tertibi yatağı kullana sarısı istiyorum bir süre.

Çayınması kalıyor. Yanlıca arabayı deliyoruz. Herkesi parçaları çözüyor sağa sapa Ağnasma'ya binmiş oluyor. Bu yılın başı çok dik. Kuzulü becermeden hep beraber Ağnasma girişinde arabadan inerek yolun üstündeki gözetimci geliyor.

Hilmi Dayı, Hasan Amca ve annesi yanı yana yatıyorlar. Eski ve yeni yazılı gömüt taşın sabah güneşle parlıyor. Hep beraber "Fatma" okuyoruz. Vedat ağabeyi cebinden çıkardığı dinsel kitaptan okuyor. Benim kutlamam kısa sürüyor ve çevreyi incelemeye başlıyorum. Her yan çam ağacı. Orta Karadeniz'i buradan seyredirken göderim kamaşıyor. Kaşların sesi de yankılanıyor.

Hey gidi yıllar. Yeşilyuva'dan Abana'ya günün ve de yazılmayak giderken Haciveli'den geçirdim. Rahmetli Hilmi Dayı elimdeki sepete her zaman ortak olur; bir iki mor alırdı tepelere ederek Hepsi geçmişti kıldı.

Grubu gömütlükte bırakarak, "nasıl olsa Ağnasma benim açık hava müze'm" diye yürüyerek köye yöneliyorum. Rahmetli Ketabeli Hakkı mis bezir değirmenini buluyorum. O da ne? Değirmen göçmüş ama bizim taşlar ve öteki gereçler yerinde duruyor. Hiç de bozulmamış. Demek ki bilim kurtarmamızı bekliyor.

Biraz "hoş geldin Salim Ağabey!" deyince kendime geliyorum. Bu Haciveli Öğretmeninin oğlu. Abana Belediyesi'nde çalışan Halil Ketenci'ymiş. Harmanın yanındaki ağaçlardan kiraz ve dut topluyorduk. Vedat Ağabey de arabasını özenle gözetlik bir ağacın altına park etti. Hep beraber çene'deki ağaçlardan dut yemeğe başladık. Sonra az ilerdeki kuyudan su çekerek ellerimizi yıkadık.

Biraz dinlendikten sonra Vedat Ağabeyi Bahattin Yorgancı Ağabeyin evine gidiyoruz. Bahattin Yorgancı Ağabey bir bahçe kapısında karpıyor.

Bi ev benim Pallağonya türü evlerimden de taşlıdır. Önündeki yol ile arazında kaan bahçesi oldukça geniş. Evin bahçem kıyılarında gözetlik göven de yapan sınırlar dala budaklı pelmiş. Bahçeye özenle saksılar, çiçekler yerleştirilmiş. İyi bir dinlenme yerimmiş burası. Demek ki Bahattin Ağabey yapmamış biliyorduk. İstanbul'dan doğru Ağnasma'ya boşuna gelmiyorduk.

Evden sandalyeler çıkarıyor. Karpı evde bulunan Nevzat Yorgancı Bey (Tahsin'in Osman'ın oğlu) de aramızca katılıyor. Hanımlar eve çekiliyor.

Saat oldu 12.00. Bir buğum bucağı misir kimeği yemeğe geldik. "İki sevdiyoruz Bahattin Ağabeyi."

Sona 4'te



Nurhan ve Orhan Peker, Abana Kıyılarında

ÖMER DEMİR'İN ABANA GÜNLÜĞÜ

18 EYLÜL 1959

VAPUR GÜNÜ

Abana kadınlarının gıysileri çok hoştu. Kırmızı çiğli, ipek peşemal ve beyaz beğenti çevresel gıysilerdi.

Vapur günleri Abana kadınları deniz kıyısında toplanarak çok iyi bir görünüm sergiler. Karayolu oltadığundan, Abana'da vapur günleri çok önemlidir. Gidenler uğurlanırlar, gelenler karşılanır.

Denizden motorlu kıyıya irtifa çekiyorlar. Motorcuların seslerini duyuyorum. İlgali beş altı kız çeviriyor, motor teleklerin üzerinden karaya çekiyor. Karşılayıcılar birliyor. Genç olanlar, motorun çekilmesini beklemekten kurnâ alıyor. Motorun bir çekilince, vapurdan dönen ötekiler jet gibi denizin üstünde doluyor. Güneşli bir gün.

Tepeinin gölgesi kıyıdaki düzlüğe oturmuş. Ben Çayırık'a girmek üzere Abana çarşısından çıktım, tımanıyorum. Bütün kıyı ayağımın altında Durup durup bakıyor, bu güzel görünümünden ayrılmak istemiyorum. Bu güzel görüntüyü hiçbir zaman unutamam. Sır gibi, içinden garbi mirıldanmak geliyor ama, bir dayan olur diye kendimi tutuyorum.



HAMİYET YARIŞI

(...) Kastamonu, bu hamiyet yarışında pek mümtaz bir mevkie maliktir. Gerek vilâyet merkezinde ve gerek mühakkatta dercölanın lanat mühim bir yekuna balığ olduğu gibi, hâlâ büyük bir tehâlikke dercedilmekte devam ediyor. Evvelce yazdığımız on bin kat elbisenin çıkış tezgâhi ittihaz kilinan darülmualimin binâsında geceli gündüzlü çalışarak itimâmina gayret edilmektedir.

Küçük bir nahiyeye merkezi olan Abana'da dercölanmakta olan lanat 1.500 liraya balığ olmuş, orduya 7 silâh hediye edilmiş ve kaput, iç çamaşır gibi birçok kişik eşyanın da imlâne başlanmıştır.

(Hâkimiyet-i Milliye Gazetesi, 17 Ağustos 1336/1920)

Kaymakam Davut Yavuz'un Kalemle Milli Mücadele ve Gaz. Mustafa Kemal (1), Sayfa 326 (Kültür Bakanlığ. Yayınları, 1992)

abana'ya Mektup Var

Hayati Tahsin Bey,

Abana Gazetesinin tıyâki okuyucusu. Ayancıklı bir eğitimciyim. Öğretmen Evinizde gazeteniz geldiğinde, oranın çalışanları "senin gazeten geldi!" diyerek müjdeleler. Aslında sizlere 17 Nisan'da yazmak istedim, bir türlü olmadı. Haziran 1994 sayılı Abana Gazetesinin "Abana'dan Mektup Var" köşesini okuduğumda içim sızladı, üzülüm, çok üzülüm. Böylesine sıcak, samimi, aydın, Atatürkçü bir yayın organı kapanacak. İsfendiyar Dağların ın ırkütücü görüntüsü içinde parlayan ışık sönecek, çok yazık.

Ben, zaman zaman Ayancık yerel basınında yazırım. Bölgemiz insanının Kurtuluş Savaşındaki vatan sevgisi, günümüzde Sinop, Kastamonu, Zonguldak, Bolu çevrelerinin geri kalmışlığı; geri bırakılmışlığı, Ayancık'ın tarihçesi, Zıngal adlı yabancu kuruluşun Ayancık üzerindeki etkileri, eski halkevi etkinlikleri ve 1931'de kurulan Ayancıkspor'un sosyal etkinlikleriyle kız voleybol takımının etkinlikleri konularımı oluşturm. Özellikle Batı Karadeniz yerel gazetelerinin izlemeye çalışırım.

Karadeniz kıyı şeridinde Abana'yı Ayancık'a benzetirim. Bu kasabaların doğal güzellikleri yanında insanları da birbirine benziyor. Sıcak, sevecen. 1960'lı yıllarda deniz yoluyla Bartın'a kiremit, çimento gibi gereçler almaya gittiğimizde, özellikle dönüşte kimi gereksinimlerimizi karşılamak, ya alışkanlıktan, ya da bizim motor kaptanını kendine çeken etkisiyle Abana'da karaya çıkardık. Çok güzel, cumbalı. Karadeniz'in nemli rüzgâr ve yağmurlarına karşı koymak için çinko levhalarla kaplı bahçeli evleri, yeşilin her çeşidi, camisinin önündeki buz gibi suyu ve mis gibi kokan ekmeği ile Abana muhteşem bir yerdi.

1993'ün Ağustosunda Abana'da birkaç gün konakladım. Güzel çalışmalar yapılmış, modernleşmiş, apartmanlar oluşmuş. Abana'nın betonlaşması beni biraz korkuttu. Önceki'de Batı Karadeniz'de Amasra vardı, şimdi insanına yabancılaşmış ve beton yağmı olmuş. Abana, Ayancık, Çatalzeytin, Cide gibi yerlerin betonlaşmadan, insanına yabancılaşmadan kalkanmalarını dilerim.

Sıcak, sevecen, insanları birbirine bağlayan, engin bilgi birikimli aydın yayın organlarının kapanmaması ve yeniden yazılmak için sizlere iyilik, güzellik ve başarılar dilerim.

Saim YILMAZ
Ayancık

abana

SİYASAL GAZETE

HER AYIN BAŞINDA ÇIKAR

KURULUŞU:

25 Ocak 1970

ÇIKARANI:

Tahsin YILMAZ

GENEL YAYIN

YÖNETMENİ:

Hayati Tahsin YILMAZ

YAZI İŞLERİNDEN

SORUMLU

YÖNETMENİ:

Yahya KÜŞE

Tel. (366) 564 10 44,

564 29 03 ve 56420 20

ADRES:

ABANA GAZETESİ

17970 ABANA

Tel. (366) 564 10 68

İSTANBUL

TEMSİLCİLİĞİ:

Tahsin Sokak, 5

KUÇUKPAZAR

Telefon: (212) 513 42 52

SÜRDÜRÜM:

HER İSTEYENE

PARASIZ YOLLANIR

(Yanılına Yollanmaz)

DİZİ VE BASKI:

GÖBEK BAŞKİMEVİ

Tel: (212)

556 60 03, 642 74 29

Telefax: 643 26 87

İSTANBUL

PAFLAGONYA BÖLGESİNİN ORTA KARADENİZ KİYI ŞERİDİNDEKİ İLKÇAĞ YAPILARI YIKINTILARININ TAŞLARI İLE 1450'LERDE İSTANBUL'UN RÜMELİHISARI YAPILMIŞ!

Saim YILMAZ

Yirmi beş asr önce, kıyılarımızda ilçe kalesinden ilkin yapıları inşa edilmiştir. Bu yapıları "ir" diye yitirmişler bir asr önce varlığını ama restorasyon ben yapılmıyor. İstanbul'da Rümelihisarın yapılışını için büyük vesir Fatih Sultan Mehmet, 4 ay gibi çok kısa bir süre (25 Kasım - 28 Ağustos 1562), bir kadar usta ve iki bin kadar işçiyi bu işi başlatıyor. Bölgenin göre kende ve bu inebolu ve çevresinden sağlıyor. Bölgenin artık dünyadan kalma ne kadar toprak, varsa, tepen zokulen gemilerle İstanbul'a taşıyor.

29 Mayıs 1453'te İstanbul'un alınmasında ilk bir gök üstüne Rümelihisarın yapımı, bütün antik dünya ile ilişkilerinin kaybolmasına neden oluyor. İstanbul o zaman bölgenin Osmanlıların elinde değildi. Candaroğulları yönetimindedir. Demek ki o zaman Fatih Sultan Mehmet'e Candaroğulları emel Bayın emri çok iyim. İnebolu'daki Akköprü Tapınağı da o zaman sökülüyor.

25 Haziran tarihli Avrupa bazıklı Milliyet Gazetesinde Duygu Aksoy, "Domani Çileği ve Edebiyat Festivali" adlı incelemesinde bakını ne diyor:

"Domani'den sonra otaylı bili, ama Ereğli'ye kadar bölünce yerli vardı ki, bu da yoldan korkutmuş uzatıyor. Ama söz yoldan açılmıyor, kışkırtıcılar değil çok fabrikaların bannırları Ereğli'nin yüzü odayı yitirir imal edilmiş. Bunun sebebi antepi gibi değil!"

Ereğli'de Halkın Postayk belediye başkanı olarak iki kez bir aktivite yapılmış ve "Domani Çileği Kültür Festivali" adında bir etkinlik düzenlenmiş. Ve festivalin açılış 18 Haziran, yani Ereğli'nin kuruluşuna denk geliyor. Kültür, sanat ve işlenmeye yönelik festivaller, yören halklarıyla biriktirilmiş, sokak yolları ayırmak ile güneydeki belediye başkanları tarafından.

Her mesele atılmıyor, neden Türkiye'deki çoğu il ve köy yeni yeni düzenleniyor, başkalarının yeniklerine, festivallerine ile de bir festival adını koyuyorlar? Karışık, kayımlı gibi çoğu festival, birkaç halk oyunu, bir festivali bütün çevresinde bulunan güneyden, bu tür mayvalı tabanlı festivalleri neden pek çoktuydu almıyor. Abana'da Karadeniz Ereğli'deki "Domani Çileği Kültür Festivali" isimli bir antepi de yapıyor. Çünkü çok izlenim ve güzel kokulu güneyde kalyanlar gibi nereden kalyanlar. Bunu yapılabilmek için de çalışmaları yapıyor. Ama yine de ben olam. Ereğli'nin güneyde kokulu çileğinden çok, M.O. 2500'e kadar insanın tarihini çağıracağı bir isim koyuyor. Çünkü hissedilen kadaryla tarihi yerlere ilgilenen pek çok Ereğli'de."

Yazar uzun yazısında Çeşneli'yi zebellendirmiş, ama merkezi olan kalenin adı bilen olmadı ve Ereğli'nin ilk kez kalyanlar kalıya çalışmaları yapıldığı ve çevre üzerine kalyanların bilgi olmasını zebellendirmiş. Bunun aseri alanı olması nedeniyle SİT alanına giriyor ve benin çok fabrikaların çik sayıya yok edip çik kalyanlar neden oldu ve düşünmek göyle diyor.

"Fabrikaların bazı tuzur deması elinde bina tabanlı İngiliz firmaları hatırlar. Ama bu güzel manzara, dânyanın devrimin sükerinde artık bu tür eserlerin yok ediliyor geçirmiş unutturuyor. Çene bu denli palesten, kiremit tesirler geçirmiş ülkelerde yok ediyor. Örneğin yarı çileği meyva olan öke, o fabrikaları bulunduğu bir açılımın ülkenin önünü ve de fabrikaların salı alıyor, kendi ülkesi tımar kalın diyor."

Değerli Duygu Aksoy'un bu yazısı birçok çalışmaları yazdı ben de. Herken kalyanlardaki Bilge Umar'ın "İdriyatı" yapıldığı ile sayılık. Herken Ereğli'nin bölünmesi bulacak bir kez daha okuyorum.

"Birazda yide nize kalyan yapıldığı, eskisi yip yip yip yip yapıldığı kalyanları çileğinden oldu ve Ereğli'de de görüldü. İlçe kalyanları neden neden yoktu. Herken ilçe yapıları yıkılmaları tepen, dâny 1982'de Domanihisar restorasyon yapıldı, Rümelihisarın yapılışında kullanılan taşları çileğinden oldu."

Göpen yazma konu olan "Her Kıyı Bir Yagın" adlı Karadeniz ve Marmara kıyılarının tabanlılığı belgeleri de İstanbul'da geçiyor Rümelihisarın tabanlı ve bu yapıları kende ve başkaları inebolu'dan geliyordu, diyor.

Demek ki bin kalyanlardaki Günel, Havvel (Ağaçlar), Kire Boğaz (Eğinler), Hamzadorun (Ağar) yerinde yerli işçiyi (Ağar) için, Lupa Palestos ölmüş Sarısal ölmüş arıtma çileğine bir yazında değinmişim. Örneğin Genişler'den (Eğinler) sonra Manastır Deresinden geçiyor, Manastır kalıntıları, bacak kalıntıları buğün ortada görülmüyor. Bunun Karadeniz yitmiş ya Demek ki Rümelihisarı yitmiş bannı bu yapı başkaları.

Saygılarıma ke dâny. Saygılarıma dâny. Ama "Paflagonya dolaylarındaki antik dünyanın Anadolu uygarlıklarına bir de var" diye haykırıyorum. Kaya mezarları ve mağaralarımız ölmüş. Dönüls ve f-yüklerimize arıtmaları yapılmadı. Pompopolis (Tapköprü) kazın bir daha yapılmadı.

1982-84 yıllarında Kire diyorim. Açı Dâny etkilerindeki puz madesi bulunan tepelerden halktan zorla, çok ucuz kamulaştırılarak kazın kazındı. Kire halkı, Eğinler'in "Kire Bakırın Puz" kuruluşlarında çalıştırılıyor. Bugün Finlandiya'da buraya dev bir kuruluş kurdu. Puz madesi Kire'de işleniyor. Durumu inebolu Gazetesinden sürekli olarak alıyorum. Açılış partisi suyu bannı çileğini ve Özlük Çayırı oldu gibi adlandırmış. Çayırı ne tür çayırı varsa, sanma olumsuz, ve de çevreye haber salmışım, "sakin kimse tostan bulamaz, bu sudan hayvanlarına işlenmiş" diye. Özlük kalyanında birkaç yapım bannı çileğinin açılış dâny bannı dâny.

EH Ülkeye andolan gelmiş diye kalyan yapıyor. İnebolu Gazetesi de "bu kuruluş kâli ne ediyor, zana mı?" diye soruyor. Kuruluş yöneticileri yapımın çok yidi. "Devletin mal deniz, yemeyen domuz" deniz ya, işle endirileri imamın bünyedi. Anasızları de açılma çileğinin buluyor. Bannı çileğinin ölmüş nâni kalyanlar? Bölgenin nasıl kalyanlar?

Kire'deki iki yıllık "zâde kalyan" süresinde çok tali anlamlar oldu. Kire'deki madenin anıları, inebolu yoluna tek asar. İnebolu Gazetesi de tep kalyanlarım, geçirmişim en taru yitirmiş o yitir. İnebolu'ya inebolu, kıyıda Dâny Ölmüş yerim hazır bulundularında Gazetesi'nin yöneticileri.

Göky'de olsun, Paflagonya, Kire'de, Abana'da olsun, memleketimize kalyan yapıyor. Arıtmaları yazılmamış, yitirmiş bu ekmeğin karşılığında veriyorum bir yide. Hollandada bükük çene yapıyorim, bölgenin ve ülkenin sorunları bu çenevmeden yazıyor. İster istemez bu sorunları kenimizde derli ediyoruz.

BAHATTİN YORGANCI İLE

(Başı 1'de)

- Kendinizi tanıtır mısınız?
- Ben Bahattin Yorgancı. Sabahın Osman'ın oğluyum. 1341 (1925) doğumluyum.
- Sizin gemiciliğiniz için Yunanistan'da Pontuslularla karışmışsınız. O anınızı bir kez daha anlatır mısınız?
- 1947 sonlarında tahmetli Lütfi Atayurt'un aşşap çektiğine "Ulaş" motoruyla Pire Limanına 60 ton palamut balığı götürmüştük. Biz orada yaşlı bir Pontuslu karıştık.
- Nasıl?

- Bizim Oğlan, hoş geldi, nerelisin? dedi. Ben Türkiye'de olduğumu söyledim. Türkiye'yi bırak da doğduğun yeri söyle! dedi. Ben de "Abana'nın Hacveli semtindenim" dedim. "Ulan, Mustabey sağ mı?" dedi. "Sağdır!" dedim. Hacveli camisinde namaz kıldığını anlattı. Kendisine "sana güvür demek için bin tane şahit ister!" dediklerini söyledi. "Nerde bir köy vardı?" dedi. "Gedos!" dedim. "Orada iki tane değirmen vardı, kimlerin olduğunu biliyor musun?" dedi. Ben de yolun altındaki Tokur'un, üstündeki Ramis'in olduğunu söyledim. "Yanış söylüyor sun!" dedi. "tam aksirdir. Altındaki Ramis'in, üstündeki Tokur'un dur!" Adam beneden iyiliyor.

- Peki, kimmiş bu Pontuslu?
- "Koço" sanıyla anılmış bu çevrede.

- Demek ki 1925 değişimiyle gitmiş. Bir de "Kopuk" a ilişkin anınız var.

- 1949'da Yunanistan'ın Volos şehrine gittik. Selanik tarafında. Orada karıştığım Rumlar bana "Gedolu Kopuk Mustafa"'yı tanıyıp tanımadığımı sordular. "Yakından tanırım, hemşehrimsindir" deyince şunları söylediler: "Biz onunla İstanbul'un Galata semtinde fedaişik yapıydık. O bizim başımızdı. İstanbul'un İggali sırasında çok İggali öldürüp köprü altına attık!"

- Nazik Teyzemin kocasıydı Kopuk. Ben kendisini hiç görmemiş. Biraz açar mısınız bu konuyu?

- Saban ve boyunduruk yapardı. Düven dişleri çakardı. Çenik ve baston da yapardı. İyi sanatkardı. Oğlu Mehmet'in bir motoru vardı.

- Bahattin Ağabey, siz Denizyolları'na girdiniz.

- 1954'te Devlet Deniz Yolları Liman İşletmesine makine yağcısı olarak girdim. 175 lira aylıkla. Elime 130 lira geçirdi. Orada 1958'e kadar çalıştım.

- Denizyolları'ndan niçin ayrıldınız?

- Hacveli yangınında evim yanmıştı. Yanan üç evden biri benimdi. Denizyolları'ndaki aylığıma bu evi yaptırılmazdım. Onun için ayrıldım.

- Sonra ne iş yaptınız?
- Çanakkale'de "banik" çikararak Alman gemileri vardı.

1.500 lira aylıkla oraya girdim. Personel sorumlusu olarak girdim. altmışya yakın personel vardı.
- Uzun süre sendikada çalıştınız. Hem Denizyolları'nda çalışmıyorsunuz, hem de sendikacısınız. Bu nasıl oluyor?
- Ben bu Alman firmasında iki yıl çalıştıktan sonra yeniden



Denizcilik Bankası Liman İşletmesine "çarkçıbaşı" olarak girdim. "Türkiye Denizciler Sendikası"ni oradan sonra kurduk. Ben bu sendikaların kurucularındanım. Sendikaların çeşitli kademelerinde çalıştım. Başkanlığı'na da yaptım. Sendikada çalışırken, bizim yörelin işsiz gençlerini Denizyolları'na almaya gayret gösterdim.

- Denizyollarına kaç işçi alınmasını sağladınız?

- Denizyolları'nın çeşitli ünitelerine aldığımız işçilerin sayısı 500'ün üzerindedir! Bununla iftihar ediyorum. Bu arkadaşların hepsi de bugün kendilerini kurtarmışlardır. Birçoğu emekli de oldu.

- Siz de emekli oldunuz.

- Emekli olduk. 38 yıl işyerinde ve sendikada çalıştım. Arkamda kötü bir isim bırakmadan ayrılmamın gururu içindeyim.

- Çocuklarınız?

- Dört çocuğum, on tane de torunum var. Son ikisi kız.

- Çocuklarınızın işi?

- Abdullah Yorgancı ve Osman Yorgancı tornacı. Sedat Yorgancı makine mühendisi. İstanbul Anakent Belediyesi'nde asfaltlama şefi olarak çalışıyor. Kızımız Kevser'e annemin adını koyduk.

Bahattin Abiye teşekkür ederek söyleyişi noktalyorum.

Bugün "aşure günü"ymüş. Çocukluğumda Delesköyü'nde (Yeşilyuva) büyükçe bir kazanda aşure kaynatırdı. Biz çocuklar, elimizde tahta kapıqlarla Delesköyü'ne aşure yemeye koşardık. Hey gidi yıllar! Neredeyse eli yıl oluyor.

Elimizde teshlerle köyün alt yarındaki çeşmeye gittik. Vedat Ağabey'e (Yorgancı) Nevzat Yorgancı çeşmeden su dolduruyordum.

Bu suyun çok iştah açıcı

Konuşan Salim YILMAZ

olduğunu söylüyorlar. Yemekten sonra da içişle çok kısa zamanda acıkmıyormuş. Maden suyu gibi acı değil ama, yağ gibi gidiyor içerken. Bu sudan bantlarla evlere de gidiyor. Bahattin Ağabey'den yarata başınca, suyu basan motor çalışıyor.

Teshler dördürlük dönereken, Ağnasma'nın "Bakacak Tepe"si'nden Abana'yı seyretmemiz önerildi. Bu arada, delne ağaçlarının uç dallarından da koparıldık. Yemeklere tat vetmesi için, Çamların arasından hamam yerlerinden ve patika yollardan geçerek Bakacak'a ulaşıyoruz. Vay bel Bugüne dek uyummuş. Abana İman ve Hacveli kayasına gibi ayagımızın altında! Deniz mas-ması. Bu güzelliğin tadına doyum olmu-

yor. Bu yerden bir arsa edinmenin düşüncesini kuruyorum. Bu yerin çok istekhisinin bulunduğunu söylüyorlar. Hollanda'dan doğru hep Ağnasma eteklerinde bir vılamın olmasını düşünürüm. Burayı görürce bu isteğim daha da gem vurulmaz oldu. Buradan Orta Karadeniz'i seyretmek büyük bir coşku veriyor kişiye. Denizin mavisi ile doğanın yeşilinin binlerce tonu gözlemizin önünde kaynıyor. Arkadaşlar gülmeli, ben zorlukta ayrıyorum Bakacak tepesinden.

Üç-dört yıl önce bizimle buraya çıkan Alman'la Orta Karadeniz'i buradan seyrettileribseydik, kimbilir ne kadar beğenirdi!

"Buraya bungalow türü evler kurup, deniz uçağı ile turist getirmeli!" demiş Alman. Oğlum Murat da, "Orta Karadeniz her zaman limanlık olmaz!" diye karşılık almıştı.

Belki yakın bir zamanda turizm kooperatifleri kurtulur da bu düşüncemiz gerçekleşir.

Ağnasma'nın değeri daha da arttı bu gezimde.

Bahattin Ağabey'in evine döndüğümde sofrayı kuruyordum. Evin girişine büyük bir mısır kummuş. Mısır ekmeği beklesin önüne. Üzenle serpiştirilmiş. Ortada büyükçe bir yoğurt tası. Yemekler dağıtmaya başlandı. Önce eti patladık.

Bayağı acıkmışız. Demek ki piranın suyu beyaz şarap gibi gitmiş. Bir tepsi de soyulmuş yeşil soğan var. Bir elimizde mısır ekmeği, bir elimizde kaşık. Arada luza babarak soğan da yiyoruz. Öylesine istekli yiyoruz ki, soymayın. Sonra dolma geldi. Bir tek dolma alabildim. Küçük bir cam tas da aşure. Karpuzlar da kesildi ama yiyemedik. Çok doyduk. Ağabey'in kuruyorum. Bahattin Ağabey'in çocuklarının güzbüzlüğünden nedeni varmış.

Yemekten sonra bahçeye çıktık. Ben biraz daha çevreye açılmak istiyordum. Vedat Ağabey ve Nevzat Beyle yeniden harman yerine doğru gidiyoruz. Ben, Ketabeli Hakkı'nın bezir değirmeni bir kaz daha görmek istiyordum.

Değirmen görmüş ama bezir değirmeni ve ağaç piknikler sapasağlam duruyor. Vasiyye Atayurt Teyze iyice yaşlanmış. Kulakları da az işliyor.

Sizde deniz feneri varmış, bakabilir miyiz? diyordum. Vedat Ağabeyle ikimiz, Vasiyye Teyzemin gösterdiği yerleri anıyoruz. Feneri bulamıyoruz. Bakım iki tane saban duruyor. Bir taneş çok güzel. "Acaba bu sabanı parayla bize verir mi?" diyordum Vedat Ağabeye. O da Vasiyye Teyzeye söylüyor ve alıyoruz sabanı. Pulluğunu da buluyoruz merdivenin altında. Biçak bölümü yok. Sabanı omuzladığım gibi, Bahattin Ağabey'in bahçesinin çaklına yastıyorum. Herkes geçiyor.

Çaylar demlenmiş. Bahattin Ağabey de lokur lokur nargilesini çekiyor. Sönmeye yüz tutan kömürleri de gaz ocakıyla ateşliyor. Nargile içmek kolay

ama hazırlamak bir sanat-görgü işi.

"Eskiden her kahvede nargile vardı" diyor Vedat Ağabey. Bahattin Ağabey de Gacı'nun nargile içerken kendisini izlediğini anlatıyor.

Çaylarımızı yudumluyoruz ama becim gözüm sabanda. Bunu Abana'ya nasıl ulaştıracağız? Derken sabanı omuzlayıp, "bana eyyallah!" diyoruz.

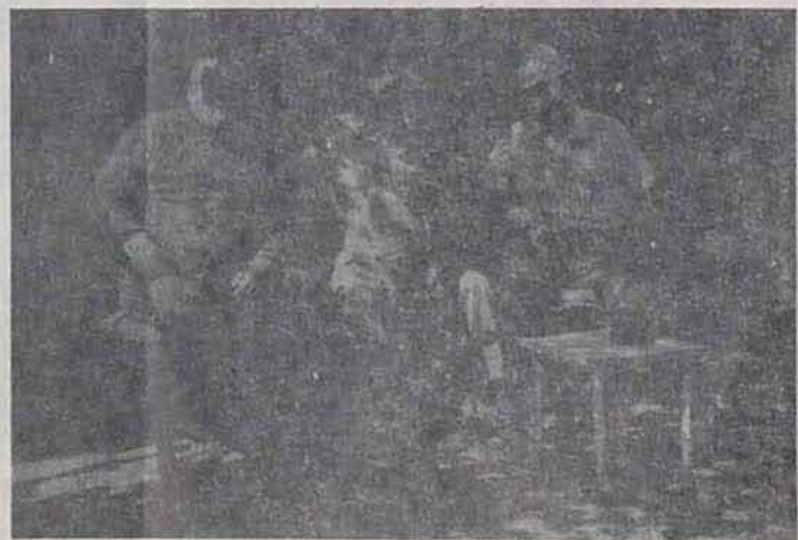
Sabanı eğriyemama bozuma vermiyoruz. Pervanelerden beni görenlere aldırılmadan uflaya pıflaya bir solukta Hacveli'ye iniyoruz. Oksalın orada hem dinleniyor, hem de Yeşilyuva yönünden araç bekliyorum. Hava da çok sıcak.

"Abana-Bozkurt" minibüsü, iparetm üzerine camının yanından durdu. Sürücüyü tanımıyorum. İstemiyerek sabanı minibüsün üzerine bağladılar. Evin üst yanından indirip, yine omuzumda eve getirdim. Kardeşim Ahmet'in yandaki depoya yerleştirdim. Yukarıya çıkıp bir duş aldım. İzenli değıştirdim ve bir taksi ile yeniden Hacveli'ye buldum ve bir solukta Ağnasma'ya ulaştım.

Bizim ekip işlerini bitirmiş, beni bekliyormuş. Yürüyerek, şen çakrak Hacveli'ye indik. Vedat Ağabeyi akşam çayına Macarıköyü'ne gidecektikmiş. Derken Jumalenn tarlasından Hacveli kayasına geçtik. Kayanın ve çevrenin fotoğraflarını çektik. Oradan da yürüyerek piknik alanlarını gezdik. Te, Keleğlerdeki Kınak anıtına dek yürüdük. Orada arabaya binecek çarşya geldik. Macit Abın arabaya yaklaşıp Hollanda'dan konuklarımızın geldiğini söylemesi üzerine evin yolunu tutuyoruz.

Mersinli olan Hollanda'dan arkadaşlarımız Seyyal ve Alper Kurtuluş ailesi, Kardeşim Ahmet'in balkonunda bizi bekliyormuş. Güneş batmak üzere.

Bizim içimiz gücümüz, geniyse dönüp "nostalji" yakalamak. Bundan sonra da kültürel geziler yaparak zamanımızı iyi değerlendirmeye bakacağız. Ben de çalışmıyorum artık. Hollanda besliyor bizi nasıl olsa.



Nevzat Yorgancı, Nevzat Yorgancı ve Salim Yılmaz Ağnasma'da

NURETTİN PEKER'İN ÇOCUKLARI GELDİ

(Devlet)

- Ne gibi 'macera'larında oluydu?

En büyük maceramız, Hânedar Celik ile bir sandal yapmamızdır. Ben (Nurattin) o zaman Selahattin Usta'nın (Ünal) yanında marangoz çalışıyordum. Babama sandal yapıştırmı söylemişim. Babam "bu sandal yapamazsınız" dedi ama biz sandal yaptık. Babam ölüverdi, sandalını Hasan alıverdi. Saniyülüm yıl 1948 yıl. Sandal üç dört kişi marangoz denize indirir. Adın da 'Nokta' koyduk. Deniz yapıp, yekken fahiş. Feyyaz bavalarda işle yekken. Hacıvellye kuzarı bir çocuk saattir çeker, oradan yekkenin üç dakikada Çayyıldırına inerdi. Bu sandala vesuza da giderdik. Vapurdan bir iki para alırdık, para dışı olmadan dışarı bulurduk. Tabii o zaman vapurlara gazal kuzarı taşın olur, küpelerden pakatları. Biz onlara gözetim için sandal babın, atırdaki hava boşuğunda (kuzarı). Yukardan böğüldük. "İki bunlar böğüldü" diye sonra sandalın altından çıkar, bir iki gün. Çayyıldırına özetim anırmız çok. Çayyıldırına hava yapırdık. En iyi vıyayı özetim muntaz olan Neop (Merç) yapırdık. Hep kuzarı, denize doğayla başbaşa yapırdık.

Başka işinç yaramazlık larınız?

- Bunun "yaramazlık" değil. Bir gün hiç umrakım, habam.

Fahri Bey (Yazban) jandama komutanı, kasabanın epah deniz kıyısında topkandır. Vah, İnebolu kaymakamı fahan gıcık. Deniz üzerinde penker yapıyor. Biz de motorlardan denize alıyoruz. Abadığımız göker babam ayır. Al Fahri Ağabeyi: "Yahu şu çocuklara bak! Denize dalıp çıkıyorlar. Motorlara asılıyorlar. Bunların atası-babası yok mu? Bunları böyle nasıl bırakıyor?" Fahri

Bey, Amca da işle diyor babama. "Bak, Nurattin Bey, gımdı o Yıldıray'ın başından denize atılan kuzarı bir şeyler ya, işte o senin ki kuzurak: Orhan" Rahmetli babam bunu çok anırdım.

- O zaman Abant'ın buçun-ku Abant.

Her yıldı, olduğu gibi. Abant da da penke doğu bir kuzarı var. Ama gördük ki, çığdas ve lak Abant rüla duruyor. 44 yıl sonra geldik, gırdı gırdı, herkesle kuzarıydık. Bunlar bizim çocukluk arkadaşlarımız. O zaman inoçadık çok kuvvetliydik. Çok salımsıydık. Bambaşka bir arkadaşlık vardı o zaman. Sonra çok etkilerimiz oldu. Futbol oynardık, voleybol oynardık, ping-pong oynardık. Rahmetli Sahap Abi (Sıncal) çok güzel oynadı ping-pong. Bizat önce Yurdakulla (Sıncal) da konuştuğumuz. Üstel baycılarında büyük tenis atışları yapırdık. O zaman da deniz penkerleri vardı. Yarınmalar vardı. Bütün yazı geçirmeyi denizde geçirmiş. Sık sık od- rak eğlenirdik.

- 1950 de ayrılmışsınız. Abana işte o zaman (1945) babam başka yere taşınmıştı?

- Hayır, babam Abant da çalışmak için salim köşerine kuzarı etti. Röhverin özetim kuzarı.

Bunca yıldı birçok işinç için rüla abant da kuzarıydık?

- Ben İstanbul da tekim kuzarı (izleme bir işi gördüm, oradan emektiriyim. (1971). Bu kuzarı Abant'ın arkadaşlarımızla işleyi çalışarak, Abant beğenir hep çarı kuzarı. Ben üniversite işi sizim var. Abant'ı görmenele- rime çarım. İnanlı kuzarı gibi birler. Alled Abant'ı o kadar çok konuşuyorduk ki Büyük bir heyecanla girdik. Herkes bir- birleşmek istiyor. Kimi mar- kime "Özetim" ile davet ediyor. Ekim çarımın özetimimizde bazı arkadaşlar. Herkesin çok büyük işi gördük. Sevinçle ayrılıyoryduk (Orhan).

Babamın kuzarı kuzarı- rını, yıl başında. Kardeşim Salim ile bir "Abant Tarifi" ne başlamak istiyorduk. Sık sık beğen- virmiy?

Babam kuzarıları verdi ama beğenir duruyor. Orhan özetim- inlandır. Dıyalar doluyor. Eki yazık denizden yek yazık notlar düşmüş. Bunlardan istediğimiz zaman yararlan- bilirmiz.



OKURLARIMIZA

"Sürdürüm bildirimini" doldurma zamanı geldi. Ama bu yılın sonlarında gazetemizin yayımını durdurma olasılığı bulunduğundan, bu dönemde okurlarımızdan bildirim istemeyeceğiz.

"Bildirimli okur sayımız her ay çoğalıyor. Bu istekleri karşılamak için, bildirimsiz gazete yolladığımız kurum ve kuruluşların sayısını her ay azaltmak zorunda kalıyoruz. Gazetemizi kesintisiz izlemek istiyorsanız, bildirim doldurunuz. Mektupla başvurular da bildirim yerine geçer.

Abana Gazetesi

GÖRKEM BASIMEVİ AÇILDI

(Devlet)

Görkem Basimevi İstanbul'da yeniden açıldı.

Bir yıla yakın bir süredir "deneme basımı" olarak yalnızca Abana Gazetesi'ni basan Görkem Basimevi, geçen ay Elmas Tuzan'ın aylık dergisi olan "Diamond Club"ı basmaya başlayarak ilk ticari işini aldı. Üyelerine indirimli alışveriş alanları sağlayan Diamond Club, renkli olarak 32 sayfa basılıyor. (Derginin telefonları: 212-543 98 04 & 543 96 91)

Görkem Yayınevi önümüzdeki aylarda San Gazete adıyla İstanbul'a yönelik haftalık bir duyuru gazetesi çıkaracak. Abana Gazetesi boyutunda, başlangıçta 24 sayfa olarak çıkacak olan bu gazetenin basımı için bir yıldı eldeki makineler deniyor. Görkem Basimevi'de bu gazete için düşünülen iki tür makine var. Elimizde bulunduğumuz gazetemiz boyutunda kâğıda basan iki "vab ofset" ve 57x82 cm boyutunda kâğıdı kullanılan iki "düz ofset".

Gazetemiz on bir aydır sözü edilen vab ofsetlerin birinde basılıyor. San Gazete için hangi makinenin kullanılacağı kesinleşmedi. Vab ofsette iş çabuk tamamlanıyor (1.500 basılan gazetemiz, on dakikada basılarak, postadan çıktığı gibi kullanıma olarak tamamlanıyor). Ama bu makinenin ölçüsüne göre "hazır kâğıt" bulabilmek olası değil (fabrikada özel olarak kestirilecek). Bu makinelerin ustası da zor bulunuyor. Bu yüzden işe, kâğıdı her zaman bulunan 57x82'lerle başlamak olasıdır. Bu durumda gazetemizin boyutu da eski dönemine inecek (sayfalar ender 1; boydan da 3 cm küçülecek).

Görkem Basimevi dizgi işinde yüksek bellekli Macintosh bilgisayarlar kullanıyor. San Gazete yayına girmeden, tam sayfa ve yüksek çözünürlü çıkış veren bir yazıcı edinilecek.

Görkem Basimevi kitap, gazete, dergi... basımına ağırlık vermekle beraber, "kartvizit", "davetiye", "futuru" gibi her tür baskı işlerini de yapıyor.

İstanbul'daki Abana Gazetesi okurları baskı işlerini Görkem'e yaptırırlarsa, dolaylı olarak gazetemizi de desteklemiş olacaklardır.

Görkem Basimevi, Abana gibi yerel gazetelerin de dizgi ve baskısını yapar.

Basimevinin adresi:

Sanayi Mahallesi, Malazgirt Caddesi, 60, Güngören/İstanbul

Telefonları (212)

556 60 03, 642 74 29, 642 64 77, 643 26 57 (faks)

GRAPHO ENGLISH

İNGİLİZCE KONUŞMA KAMPI

BOL GÜNEŞ, DENİZ VE
EĞLENCE İÇİNDE İNGİLİZCE

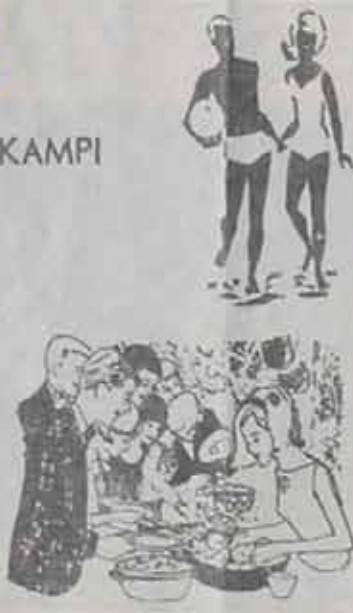
Her gün 5 saat ders, her 5 günde bir İngiliz öğrenimi. Türkiye'de ilk ve en iyi İngiliz öğrenim kampıdır. Türkiye'nin en etkin köle. Akademi'de 4 hafta, tatilinde her hafta 2 saat dersler için olan- ka. İnanılmaz güzellik ve eğlence içinde İngiliz öğrenimlerle ilgili ni- çerini kullanırsanız, konuşma kampı sonunda mükemmel İngilizce konuşabiliyorsunuz. Her hafta İngilizce öğrenim için tatil geçirebilirsiniz.

Günce 2 hafta yazımı, tatil ve 5 saat ders için 2000 TL. 20 TL.

Ekstra ve ayrıntılı bilgi için lütfen aşağıdaki telefonla iletişime geçiniz.

Limasollu Naci

Sermesörler cad. 50 Takatos - İtalya



Limasollu Naci'nin Abana'da açtığı ilk İngilizce Kampının tanıtımı (1956).